

mer arbete att laga mat åt en tredje. Kl. är nu 18 och i dag fick jag go wienerkorv med någon gul stuvning - som jag inte kommer ihåg vad den heter - och potatis och chokladpudding med marenger. Dom frågar mej ibland vad jag vill ha. Men jag beställer aldrig någonting för jag tycker att det är så spännande att lyfta av den ovanpåliggande tallriken och ö v e r r a s k a s. Nu har barna gått till Gripsholm för att se när den går. David hade inte tänkt på att skaffa sej kort till Betongskjulet, så han for ner till Centralen på middagen för att möta W. där. Men han hade tydligen kommit tidigare, så David fick inte tag i honom.

Som du väl redan vet, så fick Roy platsen på Vita Bandet. Han börjar den 23 april.

För några veckor sedan frågade jag efter Hanna Oddestad och fick av Marta - tror jag det var - veta att Hanna ligger på Romanäs Sanatorium och är ganska klen. Hon har ett hål rätt igenom lungan, sa Marta. Jag ringde just nu till O:s, men fick inget svar. Men av Dagny har jag hört att då Marta i påsk hälsade på henne, så var hon inte alls pigg. Det var visst i den vevan som doktorn var inne hos lilla Hanna och sa henne att dom kunde egentligen ingenting göra för henne. Man kunde inte operera och inte gasa. Och då föll hon visst ihop. Stackars Hanna! Det är inte lätt att möta sådant då man är ung och gärna vill leva. - Här för liden fick jag veta att Hans var sjuk och hade blivit förlamad i båda benen. Han behandlades för ischias och en injektionsspruta gick visst rätt på en nerv med detta resultat. Det var hemskt. Jag har dock senare hört att förlamningen gått tillbaka så pass att han kan gå omkring hemma. Strax efter detta föll deras pappa av spår-vagnen och spräckte den ena axeln. Men han är visst nu rätt kry. Marta där- emot är väldigt kry och duktig, anses visst fullt frisk. Det har skett genom några behandlingar, som hon fått här i Gbg, som gjort underverk. Tänk, om vi vetat om det när Oscar var hemma! Kanske han också kunnat få hjälp. Det är en dam i 70-årsåldern, som ger massage. Hon heter Alexandra Bäcker och bor på Aschebergsgatan 1. Sjuksköterska står hon för. Marta säger att hon har en alldeles särskild gåva i sina händer, så hon kan egentligen inte lära bort sin metod.

"Du usla tid!" som moster Öberg sa, vad tiden går. De ä väl inte sant att det i dag är den 18 april och att kl är 21!

Mycket kan det förstås inte bli i kväll. Jag skulle bara säga en sak medan jag kom ihåg det. Det var väl i tisdags som Marta O. ringde och frågade om hon och Inga-Greta kunde få komma upp till mej en stund. Inga-Greta är Hanses hustru f. d. pingstvän och numera medlem i Borås Baptistförsamling. Av dom fick jag veta att Hanna likasom har accepterat sin tillvaro. Doktorn har sagt att ett par månader får hon räkna med i sängen. Och nu går hon in för detta. Sedan få vi se hur det går. Om du skulle komma dej för att skicka henne ett kort eller så kan du adressera: Hanna Oddestad, Sanatoriet, R o m a n ä s. Du behöver inte göra det. Men om - - -. Låts inte alls om att hon är dålig utan säj bara att du av mej fått veta att hon är borta och vilar eller vad du vill säja med ett par ord. - Marta och Inga-Greta kom kl. 20 och gick kl. - 24 ! Men säj det inte för nån. I morron kväll kommer dom båda tillbaka jämte Dagny berg och Nöc Karlsson och våran Rätta och kanske Lisa. Det skall bli så roligt sååå. Med sånt sällskap dödar man inte tiden. Jag tycker att det är så värdefullt med en sådan träff någon gång.

Måndagen den 5 ds var Ebba med Lisa och David ute och köpte en dräkt till Lisa. Nästa morron sa jag till Ludde att när hon gick ut, så kunde hon väl titta efter en rock till mej. Ja, det skulle hon göra. Hon fick hos Atterfelts se en som hon gillade och bad fröken hänga undan den tills på torsdag för då kanske hennes sjuka syster kunde orka ut och prova den. Hon kunde inte göra det för 2 dagar. Får jag låna den en timma sa Ludde. Ja, det kan fröken Colldén få. Varpå hon kom farandes hit upp med en ulster i kartong. Jag blev full i skratt. Hon är då företagsam, Ludde. Flora var hos mej just då och vi hade roligt tillsammans. Jag tyckte att den
var bra

var bra och bestämde mej. Hon tog den med sej och återvände och så skulle jag när jag orkade fara ner till Atterfeldts och prova in den. Flora gick och om en stund ringde det på dörren igen. Det var Ludde som sa: Här har du en hatt också! Och slängde in en stor påse med en storbrättad svart hatt. Jag blev så full i skratt för jag hade inte alls bett henne ens titta på någon hatt. Hon hade ju tagit den på öppet köp. Men den passade mej faktiskt. Och jag behöll den. Så om jag nu får ett lämpligt mått av hälsa och krafter så kan jag ju faktiskt resa till konferensen med dess 100-årsjubileum tämligen välklädd.

Nu måste jag först rätta till vad jag skrev om Hans Oddestad. Det var inte så att förlamningen kom som en följd av injektionerna utan dess ankomst var oförklarlig. Så skulle dom ge honom dessa injektioner för att utforska om det ev. var ischias. Men han reagerade inte för injektionerna. Förlamningen har i alla fall gått tillbaka helt anses det,

~~ixdxgxförx8xdxxkxxedaxxxxx~~

Jag skulle väl sagt att det är egentligen Magen som är i olag på Hans. Och den är nog inte så bra än fastän han har kommit hem från sjukhuset här om dan. I-G. vill att han skall söka andra läkare.

I dag för 8 dar sedan var här några sammankallade vänner hos mej. Det var Dagny Berg, Nic Karlsson, Marta Oddestad, Inga-Greta Oddestad, Astrid Sahlin, Ruth Colldén å så var jag närvarande förstås. Dom kom mellan 7-8 och vi höll på till en kvart över 11. Och vi skulle väl kunnat hålla på än om det hade vart så. Vi talade om alla de problem som möter oss och i synnerhet vår ungdom och undrade om vi skulle kunna hjälpa dom på något sätt. Men vägarna är inte så framkomliga i våra trånga kretsar.

Anna och Martin och barnen kom till Gbg i lördags den 24 ds och tog in hos Bergs, som utrymde sängkammaren för de 4 kineserna. Jag orkade ju tyvärr inte göra något för dom och dom hade ingen tid över heller. På lördagskvällen hade dom gemensamt ungdomsmöte i Tabernaklet som tillika var ~~välkomstmöte~~ avskedsmöte för Inga och Fredrik Franklin. I ~~gårkväll~~ söndags var det välkomstmöten för Janssons. Till kvällsmötet var vi andra församlingar inbjudna. Fastän vi måste ~~ha~~ först avliva Linnéakyrkans Hednamission. Exekutionen verkställdes mellan kl. 7-8 söndag em. Så nu är dess saga all. Återkommer därtill. Bagny ringde och frågade om inte jag ville komma upp till dom kl. halv sex och hälsa på Jansson och dricka kaffe med dom. Jag tackade "ja" och tog en bil upp för Bergs backer. Jag gick också in i Tabernaklet en stund på kvällen. Det är förfärligt så svaga både Anna och Martin är som talare. Nu var dom väl också ganska trötta så mötet blev långrandigt. Jag gick lite innan det var slut. Då haffade Inga Franklin mej och sa att dom hade tänkt komma upp till mej en stund innan dom reste. Och det skall bli roligt.

I dag bjöd Bergs upp Roy på frukost för att han skulle få hälsa på Jansson. Det var den 26. Jag har förtidsdaterat en dag här ovan

Det har nu blivit den 27. Och ditt brev av den 14 april kom från Mølndal för en stund sedan. Det hette nr 2. Du ska ha så många tack. Jag ringde genast till Riksföreningen och talade med en herr Johansson. Han blev så förvånad att ni inte fått några tidningen. Han var mycket bekant med Oscar Rinell, för han sände tidningar till honom varje dag. Skickar ni så ofta, sa jag. Ja, sa han, Svenska Dagbladet skickar vi ju varannan dag. Men så är det en hel del mindre tidningar och tidskrifter och dom kommer på olika dagar, så det blir sändningar nästan varje dag, sa brodern. Jag gav honom adressen till t. och föreslog att han t. v. skulle sända tidningarna dit. Han påpekade utan att jag frågade därom att dom före 1 jan. sänt er post till USA. Nu har du ju sagt i något brev att vilken av dessa båda adr. vi använder så går posten fram. Det är hemskt tråkigt ~~xxx~~ om så mycken god litteratur ska gå förlorad. Eller hur, Oscar?

Telegrammet som kom i lördags gjorde oss så glada och tacksamma. Men vi undrar ju hur det gick för er att tar er fram. Det få vi väl veta i nästa brev!?

Om jag nu skulle återgå till L. H. M. så jag inte glöm-

mer det. Jo, det ska ju nu bli så underbart att församlingen ska ta hand om det hela. Först ville dom att L.H.M. skulle sköta om allt och vid årets slut skulle det redovisas till församlingen, som sedan skulle ståta med beloppet samlat på Y.M:s dag i jan. Det tyckte jag var löjligt. Och jag menade att då borde församlingen också sköta jobbet. När sedan styrelsen långt om länge sammankallades förelåg förslag från diakonerna i denna form. Då gick jag med på det också. Och när exekutionen verkställdes var ju förslaget "enhälligt" från styrelsen. Jag yttrade mej dock inte i mötet. Beslutet var enhälligt. Och nu är vår "gamle vän" avliden. Och jag förmodar att församlingens pastor skall sköta om jordfästningen!!!!

För mej betydde detta steg att jag är fri från uppdraget att sköta kassan. Kalle frågade mej i söndags om jag ville fortsätta som förut. Men jag sa honom att jag känner det inte så. Nu kan någon yngre ta vid. Han skulle ju också lämna, vilket jag tycker är alldeles felaktigt. För det ena så ansåg jag att han borde ta sej i kragen och sätta in sin kraft ännu mer i stället för att dra sej undan. Han har ju gott om tid och gott om allting. Dessutom bör han ju ha förutsättningar att samarbeta med sin pastor, vilket jag inte har så lätt för. Jag har nu haft den där uppgiften i 21 år. Jag ta visst den här berättelsen lite bakochframpå. Jag skulle väl säga hur dom har tänkt sej den nya formen. Inom församlingen skall utses en kommitté på 3 eller 5 personer, som skall handha församlingens hednamissionsangelägenheter. Pengarna ska inte gå in i församlingskassan utan under året placeras på en sparbanksbok och för uttagning erfordras att både församlingens och kommitténs kassör skall skriva på. Det bör alltså inte bli någon sammanblandning. Men så skall man alltså samla under året och redovisa i jan. som jag nämnde. Inte tror jag att dom får in lika mycket pengar och knappast samlar i andra avseenden så pass intresse som L.H.M. har gjort i 38 år. Jag måste säga att det här inte varit någon börda i egentlig mening att vara kassör i L.H.M. För nej har uppdraget mera varit en Guds gåva. Men så blir man gammal och trött och man orkar inte med att gå in för denna nya diktatorregim, som vi nu ha att räkna med. Man vill ju gärna både tänka fritt och handla något så när i enlighet detta tänkesätt, som man ju själv anser så särdeles förnunftigt. I går kväll hade diakonerna sammanträdde för att förbereda detta val bl. a. Kalle hade frågat mej efter några namn. Men han sa att frågan bord lades på en månad. Jag sa att de namn jag kunde få fram var följande: Stella Andréasson, Erland Berggren och Gustaf Hallgren. Kalle frågade om jag hade klart för mej att dom verkligen var missionsintresserade, som vi säger. Men jag sa att i de yngre årgångarna ha vi inga med den stämpeln på sej utan dom få vi hjälpa fram till intresse och kanske ända till kärlek. Namnen passade tydligen inte alls. Jag har frågat Anna-Greta Gustafsson och Kajsa Persson men ingen av dom rådde med det. Och så bad jag Stella att för ett år åta sej att bli med i kommittén. Det vore roligt att få Stella intresserade för företaget. I det här sammanhanget räknar jag mest med det förhållandet att hon har en mening om saker och ting och vågar säga den också. Hon är oppositio-nell, då det gäller den nuvarande diktaturen. Erland Berggren är ju en mycket fin pojke, begåvad och gudfruktig. Om Gustaf Hallgren, vilken var mitt tredje namn kan väl säjas det sista men kanske inte i samma grad det första kanske. Båda är ingenjörer av enklare typ. Dom här revolutionärerna tror att dom genom att upplösa L.H.M. skulle få bättre kontakt med vår ungdom. Må de lyckas. Kalle nämnde själv Astrid Sahlin. Jag talade med henne, men hon trodde att det skulle bli svårt med samarbetet. Jag sa också till Kalle att Astrid ~~har~~ har ju blivit så behandlad, så att man kan väl knappast begära detta av henne

Mitt brev nr 238 gick till "Hellen Rinell, Passenger on S/S General Gordon, President American Line, YOKOHAMA, Japan" Som avs. skrev jag "Rinell, Kiaohsien, Shnatung, China." Det ver daterat den 21 febr. Får väl se om du får det. Annars skall jag återge det senare.

Jag skall nog inte fortsätta längre på detta brev utan låta det gå. Jag skulle väl säga att jag nog är bättre och att min varböld är så gott som försvunnen. I n. v. skall jag till doktorn och kanske kan jag där efter få börja arbeta. Vi få väl se. De innerligaste hälsningar till er alla.

Hellen Rinell